

СИСТЕМА ОСВІТИ НОВОЇ ЗЕЛАНДІЇ (ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА)

Ставцева В.Ф.

Київський національний лінгвістичний університет

У статті зроблено загальний аналіз історико-педагогічного підґрунтя становлення системи освіти в Новій Зеландії. Досліджено діяльність вищої освіти та проаналізовано розвиток і функціонування середньої освіти, а також вплив шкільної освіти на можливість вступу до вищих навчальних закладів.

Ключові слова: система освіти, середня освіта, державний атестат, університет, дослідницько-інноваційна складова, академічні ступені, студентські містечка.

В статье представлен общий анализ историко-педагогических основ становления системы образования Новой Зеландии. Исследовалась система высшего образования, анализировалось развитие и функционирование среднего образования, а также влияние школьного обучения на возможность поступления в высшее учебное заведение.

Ключевые слова: система образования, среднее образование, государственный аттестат, университет, исследовательско-инновационная составляющая, академические степени, студенческие городки.

The article focuses upon the study of historical and pedagogical prerequisites of the establishment of the System of Education in New Zealand. Great attention has been paid to the system of tertiary education by means of describing development and functions of secondary education. The growth of tertiary education in the country has been revealed.

Key words: system of education, secondary education, national certificate, university, research and innovative component, academic degrees, students' campuses.

Актуальність проблеми полягає в тому, що під час глибоких політичних і соціально-економічних змін у більшості не лише європейських, а й інших розвинених країн світу, виникає необхідність перегляду характеру функціонування систем освіти загалом та освітніх закладів зокрема. Головним пріоритетом розвинених країн є створення світового освітнього простору. Перший крок до цієї події – підписання в 1999 р. Болонської декларації – достатньо вивчений українськими вченими. Також ретельно досліджено діяльність середніх і вищих навчальних закладів європейських держав. Однак поза увагою залишається ще багато країн, які відіграють важливу роль у створенні світового освітнього простору. Серед них високорозвинена держава – Нова Зеландія.

Метою статті є спроба дати загальну характеристику системи освіти Нової Зеландії, окреслити її діяльність на сучасному етапі.

Освіта Нової Зеландії фактично не досліджувалася в Україні. Опублікована лише стаття Ж. В. Таланової “Організація докторської підготовки у вищій школі Австралії та Нової Зеландії” [1], у якій розглядалося питання організації докторської підготовки у вищій школі зазначених країн. Існує багато наукових праць відомих учених-педагогів, які є корисними для нашого дослідження з точки зору теоретичного підґрунтя. В цих роботах проаналізовані особливості функціонування європейської освіти. Зокрема, Г. Г. Поберезська вивчала тенденції розвитку вищої мовної освіти в країнах Західної Європи та України, О. В. Матвієнко досліджувала стратегії розвитку середньої освіти в країнах Європейського Союзу, С. І. Синенко розглянула розвиток післядипломної педагогічної освіти у високорозвинених країнах Західної Європи, О. Ю. Кузнецова простежила розвиток мовної освіти в середніх і вищих навчальних закладах Великої Британії, О. А. Бочарова досліджувала модернізацію вищої школи в сучасній Франції, А. П. Максименко проаналізував становлення і розвиток системи університетської освіти Франції, Л. П. Пуховська дослідила підготовку вчителів у країнах Західної Європи.

Досвід організації вищої освіти, зокрема її найвищого, шостого рівня (за міжнародною стандартною класифікацією освіти [6], у Новій Зеландії становить інтерес з кількох причин. По-перше, ця країна є членом Організації економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР), створеної в 1961 р. на базі Європейської організації співробітництва, заснованої для координації допомоги США та Канади в рамках плану Маршалла під час відбудови Європи після Другої світової війни. Відтак Нова Зеландія запроваджує на своїх теренах кращі світові стандарти. По-друге, вища школа країни є привабливою для іноземних громадян регіону та світу.

У 2005 р. за індексом розвитку людського потенціалу Нова Зеландія (населення понад 4 млн.) посідала 19-те місце серед 177 країн світу, тобто належить до держав з високим рівнем соціально-економічного розвитку. На душу населення вироблялося на 25 тис. доларів США валового внутрішнього продукту (ВВП), за середнього показника у світі – 9,5 тис. доларів США, а в Україні – на 6,8 тис. Щорічний приріст ВВП у 1990-2005 рр. становив 2,1% [5].

У 2006 р. частка витрат на освіту у відсотках становила 6,3 % (5% державних і 1,3 % приватних), що помітно більше показників країн ОЕСР – 5,8% (4,9% і 0,8%). На дослідження і розробки у 2005 р. уряд держави спрямував 1,2% ВВП, чисельність дослідників у Новій Зеландії з розрахунку на мільйон населення складала 3,9 тис. осіб, а по ОЕСР – 3,1 тис. відповідно [5].

Вища школа та її дослідницько-інноваційна складова підтримуються державою фінансово. Так, у 2006 р. в розрахунку на одного студента витрачалося 9,3 тис. доларів США, з них 1,3 тис. (13,8%) – на дослідження та розробки. Ці витрати відносно ВВП на душу населення для Нової Зеландії дорівнювали 35% (5% на дослідження і розробки). Країна за рахунок державного фінансування вищої освіти суттєво підтримує приватний сектор (45% державних асигнувань). Незважаючи на те, що в державному фінансуванні велика частка спрямована у приватний сектор, переважна більшість студентів навчається саме в державних вищих навчальних закладах [1].

Академічне, професійне та післядипломне навчання в освітніх закладах Нової Зеландії представлене 8 державними університетами, 25 політехнікумами (технологічними інститутами), 5 педагогічними коледжами, 400 середніми школами та більше ніж 100 приватними спеціальними закладами освіти для проходження стажування.

Внаслідок історичних обставин освітня система Нової Зеландії побудована за британською моделлю. Система освіти поділена на чотири рівні: початкова школа (Primary School); середня школа (Secondary School); вища школа (Tertiary Education).

Четвертим, окремим рівнем освіти, для іноземних студентів вважаються мовні курси, оскільки головним критерієм вступу до будь-якого навчального закладу Нової Зеландії є диплом, який засвідчує достатній рівень володіння англійською мовою.

Шкільна освіта Нової Зеландії представлена, як уже зазначалося, 400 школами. Серед такої великої кількості навчальних закладів лише 20 – приватні. Навчальний рік, який починається з лютого і закінчується в середині грудня, поділяється на 4 квартали. Діти йдуть до школи, коли їм виповнюється 5 років, і закінчують її в 19-річному віці. Шкільна освіта нещодавно була переструктурована: рівні шкільної освіти відповідають не класам, а рокам навчання. Шкільні роки рахуються з першого до тринадцятого. Початкова школа (Primary School) навчає дітей віком від 5 до 11 років, перехідна (Intermediate School) продовжується протягом двох шкільних років. Середньою школою (Secondary School) вважаються останні п'ять років шкільної освіти. Середня освіта починається у віці приблизно 13 років. Протягом 9 – 13 навчальних років учні готуються до вступу в політехнічні інститути та університети. Для цього школярі вибирають шість профільюючих предметів, серед великої кількості запропонованих. Учні 11 року складають випускні іспити й отримують атестат про середню освіту (School Certificate), а після закінчення навчання – державний атестат навчальних досягнень (The National Certificate of Educational Achievement). У деяких школах можна здобути міжнародний диплом бакалавра (the International Baccalaureate Diploma), більш відомий

як Кембриджські іспити (Cambridge exams). Вступ до університету відбувається за державним атестатом навчальних досягнень. Наприкінці 13 класу випускники складають іспити (University and Bursary Scholarship Examination), які є одночасно вступними до університету.

Учні та їхні батьки мають право вибрати школу серед закладів середньої освіти. Можна навчатися у приватних (Private Schools), державних інтегрованих школах (State Integrated Schools) або державних школах (State Schools). Державні та державні інтегровані школи фінансуються урядом. Приватні школи отримують близько 25% фінансування від держави, а інші 75% – це плата за навчання. Державні інтегровані школи – це колишні приватні школи, що інтегрувалися в державну систему середньої освіти відповідно до “Акту про умовну інтеграцію приватних шкіл” від 1975 р. Вони зберігають специфічний характер діяльності й освіти. Статистичні дані засвідчують, що 10% учнів відвідують державні інтегровані школи, 86% – державні школи і лише 4% – навчаються у приватних школах [6].

У 2000 р. була розроблена поправка до “Закону про Освіту” стосовно державних шкіл. Вона визначила умови прийому учнів у разі, коли школа зробила повний набір за списком і повинна уникати переповнення. Для кожної школи визначена своя географічна “домашня зона” (home zone). На навчання беруть лише тих дітей, які мешкають у цій конкретній географічній зоні. Учні, які живуть в інших “зонах”, можуть бути прийняті до бажаного навчального закладу, розташованого в іншій географічній зоні, якщо є вільні місця, підходить специфіка програми цієї школи чи це діти працівників навчального закладу. Якщо бажаних більше, ніж вакантних місць, тоді проводиться відбір шляхом таємного голосування. Критики вважають цю систему нечесною, тому що вона обмежує свободу вибору. Громадяни нижчих соціальних груп мають обмежені фінансові можливості, оскільки будинки навколо “бажаних шкіл” занадто дорогі.

Освіта в державних школах безкоштовна. Це означає, що батькам не потрібно платити за навчання чи матеріали, які використовуються для впровадження навчальної програми; комунальні послуги (опалення, світло, воду); надання інформації про прийом до школи; співбесіди з батьками дітей, які бажують вступати до школи.

Вища школа Нової Зеландії популярна серед іноземних студентів. У 2007 р. у вищих школах країни навчалася приблизно третина іноземців. Щороку до країни приїжджають 30 тис. абітурієнтів з різних країн світу, що свідчить про сприятливі умови для отримання вищої освіти. Також керівництвом держави заохочується міграція з багатьох країн світу. Частина студентів приїздить на навчання з Європи, США, Азії, Південної Америки та Австралії. Наслідком цієї міграції стає багатонаціональна спільнота, яка характеризується високою толерантністю та зацікавленістю в різних культурах. Особливою рисою географічно невеликої держави є відчуття простору та свободи. Студентські містечка достатньо інтернаціональні, студенти з усіх названих куточків світу навчаються та мешкають разом. Вони мають право обирати місце навчання. Але найпривабливішою рисою країни для іноземних студентів є можливість легально працювати: всі вони мають право працювати приблизно 20 годин на тиждень під час навчання й повний робочий день у період канікул. Інколи студентам не потрібно самим шукати роботу, тому що в державі існують навчальні заклади, які у свою програму включають обов'язкову практику з працевлаштуванням.

Нова Зеландія має міжнародну репутацію провайдера освіти високої якості та прогресивну систему освіти з багатьма державними послугами, пропонуючи безпечне середовище для навчання з найкращими можливостями і послугами підтримки іноземних студентів.

Як уже зазначалося, англійська мова є державною, тобто якщо іноземний студент має намір навчатися в новозеландському закладі вищої освіти, він повинен скласти іспити з англійської мови. Вимоги до знань майбутніх студентів можуть бути різними, залежно від закладу, який обирається. В більшості випадків потрібно підтвердити рівень володіння англійською мовою чи засвідчити оцінками тесту з англійської мови. В закладах освіти загальноприйняті такі види тестів:

- IELTS (Міжнародна тестова система з англійської мови) з балом 6, але не менше ніж 5;
- загальний атестат з освіти O'level (звичайний рівень);
- TOEFL (тест з англійської, як іноземної) – з балом 550;
- інші міжнародні тести з англійської мови.

Абітурієнтам, які мають час і можливість, надається перспектива навчатися один рік на підготовчому курсі (Foundation). Під час навчання іноземні студенти знайомляться з країною та її звичками, отримують детальну інформацію про систему освіти, принципи і методи навчання, покращують знання з англійської мови і складають кваліфікаційний екзаме́н, необхідний для вступу до університету. Заняття з розвитку навичок усного та писемного спілкування, розуміння друкованого тексту поєднуються з поглибленим вивченням академічних дисциплін, які надалі будуть вивчатися в університеті.

Мовні курси Нової Зеландії існують при вищих навчальних закладах, а також як самостійні установи освіти. Існує кілька типів таких курсів:

- загальні або базові курси “General English”, які існують в усіх школах, поєднують навчання письма, читання, аудіювання та усного спілкування, охоплюють основні аспекти граматики. Заняття, як правило, проводяться в першій половині дня, а в другій половині майбутні абітурієнти мають право відпочивати або працювати;

- курси академічної підготовки “English for Academic Purposes”, розраховані на підготовку до складання іспитів необхідних для вступу до університету;

- підготовчі курси впродовж одного академічного року “Preparation for English Testing”, які поєднують поглиблене вивчення мови з підготовкою до складання іспитів, необхідних для вступу до університету або коледжу. Такі курси вигідні за ціною, але іноземним студентам необхідно розрахувати час приїзду в країну, оскільки курси починаються у фіксований термін;

- бізнес-курс англійської “Business English”, розрахований для спеціальних цілей і спрямований на вивчення специфічної лексики.

Слід зазначити, що програми мовних центрів багатогранні й орієнтовані на слухачів різного віку з різним рівнем володіння мовою.

Найвищим рівнем освіти вважаються університети. Більшість із них була заснована ще в XIX ст., коли на острови прибула основна хвиля переселенців з Англії. В Новій Зеландії нараховується вісім державних університетів: University of Otago (Отагський університет), University of Auckland (Оклендський університет), University of Canterbury (Кентерберійський університет), Lincoln University (університет Лінкольна), University of Waikato (Вайкатський університет), Massey University (Мессейський університет), Victoria University (університет Вікторії), Auckland University of Technology (Оклендський технологічний університет). Загальна кількість студентів перевищує 110 тис. осіб.

У державі існує комітет віце-канцлера Нової Зеландії (New Zealand Vice-Chancellor Committee – NZVCC), який представляє інтереси всіх університетів, він несе повну відповідальність за якість університетських програм і відіграє роль координатора між університетами та урядом країни.

Створюючи перші університети, орієнтувалися на британську модель, оскільки Нова Зеландія була частиною Великої Британії. Новозеландська система освіти є близькою до англійської, але набула специфічних рис. По-перше, вона відрізняється високим рівнем якості державної освіти (різниця між державною та приватною освітою невелика). По-друге, Нова Зеландія характеризується жорстким державним управлінням сферою освіти. Наприклад, кожний навчальний заклад регулярно відвідує державна інспекція. Результати перевірок шкіл загальнодоступні, їх можна побачити на сайті Міністерства освіти, а університетів – на веб-сайті комітету віце-канцлера. По-третє, різноманітні програми навчання старшої школи й спрощена система вступу до університету відрізняють новозеландську систему освіти від британської.

У червні 1869 р. Периферійна рада міста Отаго ухвалила рішення про заснування Отагського університету. Цей вищий освітній заклад був наділений повноваженнями присуджувати наукові ступені в галузі мистецтва, медицини, юриспруденції та музики. Через рік парламент Нової Зеландії прийняв закон про створення цього університету. Його було відкрито в липні 1871 р. із викладацьким складом із трьох професорів. Медичний факультет університету постійно вдосконалює програми і є досить престижним і в наші дні. Навчання на цьому факультеті триває шість років. Студенти можуть отримати такі наукові ступені: бакалавр медицини (Bachelor of Medicine); бакалавр хірургії (Bachelor of Surgery); доктор медицини (Doctor of Medicine).

Через декілька років університет Нової Зеландії було реорганізовано, а чотири університетські коледжі, які входили до його складу, стали самостійними університетами з власними правами.

Мессейський університет був заснований як сільськогосподарський коледж у 1926 р. Лише через півстоліття цей навчальний заклад отримав статус університету. Він вважається найбільшим у країні, в ньому навчається 32 тис. студентів. За рівнем підготовки найкращими факультетами визнані: маркетинг, садівництво, ландшафтний дизайн.

Вайкатський університет було створено для задоволення соціально-економічних потреб регіону Гамільтон. Сьогодні Гамільтон – четверте за величиною місто в країні. В 1990 р. з'явився університет Лінкольна, який, як і інші вищі освітні заклади, має довгу історію становлення. Спочатку він був школою сільського господарства, створеною в місті Лінкольн. Згодом школа зі статусом коледжу ввійшла до складу Кентерберійського університету. Лише в кінці минулого століття університет Лінкольна, заснований випускниками Оксфорда та Кембриджа, став повноправним і самоврядним університетом. Історія цього навчального закладу є прикладом тісного зв'язку між Новою Зеландією та Великобританією.

Останній університет, заснований у Новій Зеландії, – це Оклендський технологічний університет, відкритий на зламі століть. Він, як і названі вище університети, має давню історію. В кінці ХХ ст. цей університет почав свою діяльність як Оклендська технічна школа. Пізніше середня школа та функції закладу вищої освіти були від нього відокремлені і він отримав статус технічного інституту. Сьогодні Оклендський університет пропонує навчання як сучасних професій (креативні технології, мистецтво, дизайн тощо), так і традиційних спеціальностей. На п'яти факультетах Оклендського університету проводять наукові дослідження з таких напрямів:

1) прикладні гуманітарні науки (увага концентрується на використанні культурних, економічних і соціальних винаходів у житті індивідів, родин, спільнот) зі спеціалізаціями досліджень: мова та дискурс; міграція та біженці; освіта; державна та соціальна політика; туризм та готельне господарство; культура, суспільство, спільноти;

2) бізнес і право (розв'язання ділових та правових питань шляхом досліджень) зі спеціалізаціями досліджень: облік та аудит; інформаційні системи; цивільне право; економічний розвиток; інвестиції;

3) охорона здоров'я та науки, пов'язані з навколишнім середовищем (вивчають, як запобігти захворюванням, покращити якість життя та навколишнього середовища), зі спеціалізаціями досліджень: біотехнології; науки про Землю та Океани; молекулярна генетика; психологія; реабілітація;

4) розвиток культури маорі (вивчаються всі аспекти економічного розвитку спільнот маорі) зі спеціалізаціями досліджень: здоров'я; економічний розвиток; місцеві спільноти; сторінки історії та культури маорі;

5) дизайн та креативні технології (вивчають технології та галузі, де інноваційні та технологічні розробки допомагають економічному розвитку Нової Зеландії), зі спеціалізаціями досліджень: прикладна математика; журналістика; інформаційні та комп'ютерні технології; наочні мистецтва.

Необхідно зауважити, що не кожен вищий навчальний заклад Нової Зеландії має статус університету. Тому згідно із “Законом про освіту”, прийнятим у 1989 р., університетом вважається заклад, що має відповідний науково-педагогічний потенціал, проводить наукову діяльність завдяки навчанню студентів, які бажають глибоких знань, здійснює поглиблене навчання, має визнання в суспільстві, освіта повинна відповідати міжнародним вимогам з наукових досліджень та навчання.

Крім цього, університет як навчальний заклад вищої освіти, повинен формувати не лише базові професійні вміння, але й високу майстерність, уміння аналізувати, мислити, спілкуватися, адаптуватися до інноваційних технологій. Також у “Законі про освіту” зазначено, що університети зобов’язані надавати освіту та робити свій внесок у соціальний, економічний і фізичний добробут народу. Всі згадані університети фінансуються державою і є партнерами у сферах навчання та наукових досліджень. Вони забезпечують вищу освіту (tertiary education) приблизно 110 тис. студентів та роботу 20 тис. викладачів.

Набір в університети проводиться на початку кожного семестру. Кожний курс навчання включає дослідницький складник на всіх етапах навчання – від диплома про вищу освіту до докторського ступеня. Ступінь бакалавра (Bachelor’s Degree) у вищих навчальних закладах отримують за три роки, але якщо студент має наміри та можливість навчатися на ступінь бакалавра з відзнакою (Bachelor with Honours), треба провчитися ще один рік. Більшість новозеландських студентів намагається отримати ступінь бакалавра з відзнакою, тому що роботодавці надають перевагу саме таким випускникам.

Вимоги до отримання ступеня доктора наук є досить суворими, але фактично не відрізняються від вимог в інших країнах. Кандидату необхідно отримати ступінь магістра чи бакалавра з відзнакою. Досвід 5 років діяльності в конкретній сфері досліджень і поглиблене вивчення проблеми є складовими частинами вимог до післядипломної освіти. Крім цього, потрібно мати виконаний дослідницький, науковий проект із теми, яку запропонує майбутній науковий керівник. Практика засвідчує, що всі новозеландські університети надають високоякісну освіту. Найкращі випускники здатні займати чільні місця в багатьох галузях. Видатними випускниками є фізик сер Ернест Рутерфорд, який першим розщепив атом, та доктор Браян Карет-Бойес – видатний, всесвітньо відомий кардіолог.

Педагогічні коледжі працюють за програмами професійної підготовки вчителів і викладачів для різних рівнів освіти: дошкільного, початкового і середнього. Крім цього, вони виконують додаткові функції – навчають різноманітні професійні групи, наприклад, соціальних працівників.

За яскравий приклад педагогічного закладу можна взяти коледж при Кентерберійському університеті. Він має давню історію: його було відкрито в 1877 р., і з того часу він користується доброю репутацією. В цьому освітньому закладі викладають передові дослідники не лише з Нової Зеландії, а й з інших країн світу. Педагогічний коледж бере на себе широкі зобов’язання в навчанні, професійній підготовці та розвитку особистості. Значну увагу приділяють вивченню студентами курсів з усіх шкільних навчальних предметів. Коледж забезпечує такі напрями підготовки:

1. Дошкільне виховання. Студенти вивчають життя дітей дошкільного віку і навчаються, як допомагати батькам у вихованні. Курс підготовки може здійснюватися на стаціонарі або дистанційно.

2. Початкова школа. Якщо студент уже має педагогічний диплом, але бажає підвищити рівень освіти, йому необхідно вступати на рівень бакалавра. До такої підготовки існують певні вимоги: досить тривалий період навчання – 3 роки стаціонарно чи 6 років заочно; обов’язкове відвідування занять, які розпочинаються о 8.30 ранку, а закінчуються о 17 годині. На лекції щотижня відводиться 16-22 години та стільки ж годин на самостійну підготовку, наукові дослідження й підготовку домашніх завдань, 10 тижнів щорічної професійної практики

під контролем викладачів навчального закладу, виконання завдань курсів у повному обсязі обов'язково вимагається викладачами в новозеландських закладах вищої освіти на відміну від європейських коледжів.

Кентерберійський педагогічний коледж має високу репутацію на державному та міжнародному рівнях завдяки підготовці висококваліфікованих кадрів. Загалом, педагогічні коледжі пропонують велику кількість навчальних програм для професійної підготовки випускників, які бажають продовжити навчання за такими спеціалізаціями: бакалавр мистецтв з відзнакою; післядипломний сертифікат про підвищення освіти; післядипломний сертифікат з дитячої та сімейної психології; доктор філософії з педагогіки та багато інших.

“Wanaga Maori” – унікальні освітні установи, засновані як вищі навчальні заклади наприкінці ХХ ст. Вони пропонують поглиблене навчання та науково-дослідницькі програми, в яких традиції та звичаї культури маорі (корінне населення Нової Зеландії) є головною складовою підготовки. Кожного року група викладачів і студентів “занурюється” в середовище мови маорі. Практикою підтверджено, що це найшвидший шлях вивчення мови. Метою діяльності таких навчальних закладів є: збільшити кількість людей, які вільно володіють мовою маорі; навчитися відчувати та вмти вивчати плем'я; зберігати ідентичність маорі; підсилувати вагомість навчальних методів маорі.

Предмети та спеціальності в навчальних закладах такого типу досить специфічні: збирання та виготовлення льону; плетіння; виготовлення тканини ручної роботи чи гобелену стилем “Wanaga”; різьблення по дереву.

Найяскравішим прикладом навчального закладу такого типу можна вважати “Te Wanaga o Aotearoa”, мовою маорі ця назва означає “Університет Нової Зеландії”. Останнім часом він став найбільшим державним навчальним закладом, який пропонує навчальні програми в усіх університетських містечках. У 1984 р. “Te Wanaga o Aotearoa” був заснований як приватний навчальний заклад “Центр мистецтв”. Через десять років він отримав статус закладу вищої освіти. У 2000 р. з державного бюджету виділили 239 млн. доларів на його розвиток. Згідно зі статистикою на початку цього тисячоліття в університеті навчалось 22 тис. студентів стаціонару та нараховувалося 13 університетських містечок у північній частині Нової Зеландії. Загальна кількість студентів заочної форми навчання в цьому освітньому закладі перевищила 60 тис. Декілька років “Te Wanaga o Aotearoa” присуджував ступені бакалавра і мав дозвіл надавати ступені магістра та доктора наук завдяки партнерству з Кертінським університетом в Австралії. Навчальний заклад почав стрімко розвивати наукові дослідження, але під значним політичним тиском перестав “позиціонувати” себе як університет у 2005 р. Комісія вищої освіти Нової Зеландії (Tertiary Education Commission of New Zealand) дійшла висновку, що систематичні міжнародні порівняння результатів наукових досліджень не мають особливої значущості для розвитку університетів держави. Незважаючи на те, що цей навчальний заклад є досить молодим, він знаний у світі завдяки успішним комп'ютерним програмам (програма віртуального навчального центру); навчанню мови маорі; наочним мистецтвам, включаючи плетіння та різьблення по дереву.

Аналіз низки автентичних джерел дав змогу зробити загальну характеристику процесу становлення та діяльності закладів освіти Нової Зеландії. Невід'ємним складником розвитку всієї системи освіти країни стало значне фінансування державою середніх та вищих навчальних закладів. Шкільна освіта нещодавно була переструктурована: рівні шкільної освіти відповідають не класам, а рокам навчання. Вступ до університету відбувається за державним атестатом навчальних досягнень. Наприкінці 13 класу випускники складають іспити (University and Bursary Scholarship Examination), які є одночасно вступними до університету.

Нова Зеландія – країна, яка має міжнародну репутацію провайдера освіти високої якості, оскільки випускники університетів займають високі посади в найкращих компаніях світу.

Вивчення розвитку університетів Нової Зеландії свідчить про глибоку історію становлення та наукову спрямованість їх діяльності. Університетські наукові дослідження охоплюють напрями й проблеми, які є значущими і необхідними для життєдіяльності суспільства та функціонування держави загалом.

Усі вищі навчальні заклади Нової Зеландії формують спеціальні навички і надають знання, необхідні для відповідної фахової підготовки. Особливу увагу привертають заклади "Wanaga", які підтримують і розвивають традиції народу маорі (плетіння, збирання льону, виготовлення тканин, різьблення по дереву тощо).

Предметом наступних наукових досліджень може бути детальне вивчення та аналіз функціонування навчальних закладів Нової Зеландії.

Література

1. Таланова Ж.В. Організація докторської підготовки у вищій школі Австралії та Нової Зеландії // Педагогіка вищої школи: методологія, теорія, технологія. – К.: Гнозис. – С. 606-611.
2. Academic Ranking of World Universities. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.arwu.org/>
3. Degrees. The University of Auckland. New Zealand. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.auckland.ac.nz/uoa/fp-doctoral-degrees>.
4. Glossary. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://educationcounts.govt.nz/glossary>.
5. Human Development Report (2007/2008). – N. Y., USA, 2007. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://hdr.undp.org>.
6. International Standard Classification of Education. UNESCO (1997). [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.uis.unesco.org/en/pub.
7. Ministry of Education. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.minedu.govt.nz/>.